

Драга децо, поштовани студенти, ви на којима свет остаје и ви за којима је питање шта ће од света остати...

Ваше је непорециво право да се борите за боље сутра јер то сутра припада управо вама, али жалосно је у вама видети све оно лоше, најгоре, од овога система којем се противите.

Лично, сматрам моралном обавезом сваког честитог човека да се противу овога зла бори свим силама, док то нису исте силе које су овом пошашћу од власти казнили Србију!

Апсолутно сам уз вас баш колико сам и против вашег синоћњег изласка на улице Београда.

Није ово слово намењено онима на којима свет остаје, немам за такве реч покуде и добро знам да је већина вас честите и добре деце, но пишем онима за којима је, рекох, питање шта ће од света остати?

Пишем вама, гласовима у оној тмини, који су панично и престрашено повикали да се склони застава Србије и оно дивно знамење са нашим пресветим Косовом и Метохијом на њему и заклетвом: “Нема повлачења- нема предаје!”

Верујте, престравио сам се чувши повике: “Склоните заставу, ово је студентско питање” и “Склоните заставу- нису овде сви Срби”!

Ви који сте разапели та часна и света знамења- клањам вам се, а знам ко сте и колико је

митинга подршке заветовини, трибина, хуманитарних акција...за вама, а ви који сте скочили ко опарени кад су се развијорили барјаци- ви сте, децо, пали све испите, залуду вам индекси...

Желите да будете грађани света, лепо је то, но ко вас је то слагао да ћете под било којим барјаком постојати ако вас под вашим нема?!

Откуд у вама, будућности, та страшна клица што ће вас довека изједати: да сте већи

људи ако сте мањи Срби?!

Та света тробојка је небо слободе за које се борите и немојте мислити да под којим другим има места за вас ако своје место под српским барјаком с гнушањем уступите!

Не можете бити будућност света уколико нисте будућност Србије.

Шта велико да остане за вама ако вам се стопе не познају, ако вапите да будете број уместо имена, ако грабите у будућност свезаних ногу и с повезом преко очију..?

Које год питање да решавате, децо, за шта год да се борите, ако света тробојка није разапета над вама- нема тог неба којим ћете слободно полетети...

Није српска застава ни власт ни опозиција већ оно што сте, а то што јесте темељ је за све што ћете саздати за вечност.

Борба за бољу Србију је борба за најбоље у нама, за оно чиме смо заслужили да стојимо под том милом заставом, за то што нигде нећете бити туђини док год се небо над вама вијори у те три свете боје!

Е, сад, што се тиче опаске: "Нису овде сви Срби!", тачно је, али овде је све Србија и ако ви, поштована омладино, некога чувате од српске заставе- изгубили сте себе заувек а за пријатеље изабрали оне од којих би вам се понајвише ваљало чувати...

Знате, под том заставом, за ту заставу и Србију нису гинули само Срби!

Много бољи и од мене и од вас су пали да то знамење никада не падне, а славили су благодане, бајраме, пасхе...

Та светиња је кивот а не корбач!

Ако се ви, децо, борите да некоме у Србији не буде непријатно под српском заставом- ви онда тетошите оне који ће се сутра борити да вам буде непријатно што постојите!

Борите се да сутра будете туђини на својему, да вас мршкају с рођеног прага, да будете грађани света а ни свет вас неће хтети као статисте у сопственом идентитету!

Као новинар сам обишао пола света и нигде ми није било непријатно под туђом заставом!

Непријатно би ми било да су се где постидели свог знамења, јер страховао би шта мени мисле кад о себи мисле најгоре...

Залуд вам индекси, поштована децо, јер образовање без знања не вреди ни пишљива боба!

Знање да сте из Србије- знање је да сте потомци славе, па се немојте успињати да будете преци бруке!

Живела Србија!

Чувајте је, на вама остаје, постидите ли се својег неба- тражићете се под туђим облацима...

(Два у један)

